

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΤΟ ΛΑΓΟΥΤΟ

Π Ο Ι Η Μ Α Τ Α

ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΡΑΛΛΗ ΚΟΥΙΔΗ

ΔΙΟΓΕΝΗΣ • ΑΘΗΝΑ '71

ΣΟΥ πλέκω φτερά και σοῦ χαλκεύω
 σκάφος ἀεροπόρο για να σ' ἀπογειώσω
 ἀπὸ τὸ φρουριό σου να σὲ πάρω
 ἀπ' τοὺς δυνάστες σου να σὲ ἀποσπάσω.

Ἡ ἀγάπη λέω, εἶναι φωτιά κι ἄνεμος ποὺ μπορεῖ
 ὅλα μπορεῖ να τὰ σηκώσει, να τὰ ὠθήσει.
 Μὰ σύ 'σαι βαρυκόκκαλος βαρύσαρκος καὶ στέριος.

ΟΧΙ στην κλίνη τῆς ἀρρώστιας μου καὶ στὰ γεράματά μου,
 στὴ νειότη, στὴ χαρά, στὴν ὠριμότητά μου νάρθεις
 πὺ ξεχειλίζουνε τὰ χέρια μου καὶ νὰ τὴν κάμω τί δὲν ξέρω
 τὴν εὐφορὴ καρδιά καὶ πῶς νὰ τήνε ξαλαφρώσω.

Τώρα, πὺ «ἀπ' τοὺς πολλοὺς χυμούς μου ὑποφέρω»
 δέντρο λιγνὸ ὡς εἶμαι κι ἀπὸ τοὺς καρπούς μου —
 Ἄσε με τότε μοναχὴ νὰ πάω στὸ τέλος μου καὶ στὴ φθορά μου
 τοὺς οἰκτιρμούς σου ψεύτικους ἢ ἀληθινούς δὲ θέλω.

